

GANIĄCY (3) *part praes act*

a *jasne*.

sg m N ganiący (1). ◇ *A ganiąc(e)go* (1). ◇ *pl N subst ganiąc(e)* (1).

Sł stp s.v. ganić, Cn, Linde brak.

Krytykujący, nie pochwalający; vituperator Mącz (3) : *ieftli theż vzrzyfz łafarza nie przyliczaiącego, [...] kupcza nie ganiące^{go}, oracza żyzny rok tułzące^{go}. [...] Dziękuy Z tego panu Bogu GlabGad P8; Mącz 500b.*

ganiący kogo (1): *Nim ten łąd dofzedł/ przyfzły do Biskupow lifty Cefarfkie [...] ganiące żałobniki iego SkarŻyw 389.*

Cf GANIĆ

MM